

uitspraak

RECHTBANK ROTTERDAM

Team Bestuursrecht 2

zaaknummer: ROT 14/8112

uitspraak van de meervoudige kamer van 1 september 2015 in de zaak tussen

[naam], eiser,
gemachtigde: mr. W. Lindeboom,

en

[naam], verweerder,
gemachtigde: H. Hendriks.

Procesverloop

Bij besluit van 21 mei 2014 (het primaire besluit) heeft verweerder eiser een bovenwettelijke uitkering bestaande uit een aanvullende en een aansluitende uitkering toegekend.

Bij besluit van 3 oktober 2014 (het bestreden besluit) heeft verweerder het daartegen door eiser gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank.

De zaak is op 5 juni 2015 ter zitting van een meervoudige kamer behandeld. Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Namens verweerder is verschenen zijn gemachtigde, vergezeld door

Overwegingen

1.1. Eiser, geboren op 27 januari 1954, is met ingang van 1 mei 2014 op grond van artikel 4.7, aanhef en onder k, van de Collectieve Arbeidsovereenkomst Primair Onderwijs 2013 (CAO PO 2013) ontslagen uit zijn functie bij

1.2. Bij besluit van 7 mei 2014 heeft het UWV eiser met ingang van 1 mei 2014 een uitkering op grond van de Werkloosheidswet (WW) toegekend. Als er niets verandert in eisers situatie heeft hij tot en met 30 juni 2017 recht op deze uitkering.

1.3. Bij het primaire besluit heeft verweerder eiser krachtens de Werkloosheidsregeling Onderwijspersoneel Primair Onderwijs (WOPO) een aanvullende uitkering toegekend over de periode van 1 mei 2014 tot en met 30 juni 2017 en een aansluitende uitkering toegekend over de periode van 1 juli 2017 tot en met 26 januari 2019, zijnde de dag voorafgaand aan de

dag waarop eiser 65 jaar wordt. Omdat eiser zich niet kan vinden in de einddatum van de aansluitende uitkering heeft hij bezwaar gemaakt tegen dit besluit.

2. Bij het bestreden besluit heeft verweerder het bezwaar van eiser ongegrond verklaard, omdat de duur van de aansluitende uitkering volgens hem niet, zoals eiser stelt, overeenkomstig artikel 7, tweede lid, aanhef en onder e, van de WOPO, maar overeenkomstig artikel 7, derde lid, aanhef en onder a, van de WOPO moet worden vastgesteld.

3. Eiser betoogt dat hij overeenkomstig artikel 7, tweede lid, aanhef en onder e, van de WOPO aanspraak heeft op een aansluitende uitkering met een duur van 5,5 jaar, welke uitkering dan als gevolg van het op grond van artikel 6, tweede lid, van de WOPO van overeenkomstige toepassing verklaarde artikel 19, eerste lid, aanhef en onder i, van de Werkloosheidswet (WW) eindigt op het moment waarop hij de leeftijd van 66 jaar en drie maanden bereikt, te weten 27 april 2020.

3.1.1. Op grond van artikel 1.2a van de per 1 januari 2014 verlengde CAO PO 2013 maakt de WOPO onderdeel uit van deze cao.

Op grond van artikel 6, tweede lid, van de WOPO zijn op de aansluitende uitkering de artikelen 16, 19, 20, 21 en hoofdstuk VI WW van overeenkomstige toepassing.

Op grond van artikel 7, tweede lid, aanhef en onder e, van de WOPO is de duur van de aansluitende uitkering voor de werknemer die op de eerste werkloosheidsdag een diensttijd heeft van ten minste 7 jaar en 49 jaar of ouder is: 5,5 jaar.

Op grond van artikel 7, derde lid, aanhef en onder a, van de WOPO is de duur van de aansluitende uitkering voor de werknemer die op de eerste werkloosheidsdag een diensttijd heeft van ten minste 12 jaar en 53 jaar of ouder is: tot de dag waarop hij 65 jaar wordt.

3.1.2. Op grond van artikel 19, eerste lid, aanhef en onder i, van de WW, zoals dit luidde tot 1 januari 2013, heeft de werknemer die de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt geen recht op uitkering.

Op grond van artikel 19, eerste lid, aanhef en onder i, van de WW, zoals dit luidt met ingang van 1 januari 2013, heeft de werknemer die de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt geen recht op uitkering.

Op grond van artikel 1, aanhef en onder p, van de WW wordt in deze wet en de daarop berustende bepalingen verstaan onder de pensioengerechtigde leeftijd: de pensioengerechtigde leeftijd, bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de Algemene Ouderdomswet (AOW).

3.1.3. Op grond van artikel 7a, eerste lid, aanhef en onder i, van de AOW is de pensioengerechtigde leeftijd in 2020: 66 jaar en drie maanden.

3.2. Niet is in geschil dat zowel aan de voorwaarden van artikel 7, tweede lid, aanhef en onder e, van de WOPO als aan de voorwaarden van artikel 7, derde lid, aanhef en onder a, van de WOPO wordt voldaan door eiser. Ter zitting heeft verweerder desgevraagd bevestigd dat aan (de opbouw van) artikel 7 van de WOPO de gedachte ten grondslag ligt dat de

werknemer naarmate hij ouder is en een langere diensttijd heeft, verdergaande aanspraken op een aansluitende uitkering krijgt, waarbij het derde lid van dit artikel de werknemer de meest vergaande aanspraken verleent. Vanuit die gedachte ligt het in de rede dat de duur van de aansluitende uitkering van eiser overeenkomstig artikel 7, derde lid, aanhef en onder a, van de WOPO wordt vastgesteld. Nu de wijziging van artikel 19, eerste lid, aanhef en onder i, van de WW per 1 januari 2013, bezien in samenhang met artikel 6, tweede lid, van de WOPO, evenwel betekent dat eiser verdergaande aanspraken krijgt als artikel 7, tweede lid, aanhef en onder e, van de WOPO wordt toegepast, brengt redelijke toepassing van artikel 7 van de WOPO, mede gelet op voormelde daaraan ten grondslag liggende gedachte, met zich dat de duur van de aansluitende uitkering van eiser niet overeenkomstig artikel 7, derde lid, aanhef en onder a, van de WOPO, maar overeenkomstig artikel 7, tweede lid, aanhef en onder e, van de WOPO wordt vastgesteld. Dit heeft verweerder ten onrechte niet onderkend.

3.3. Gezien het voorgaande slaagt het betoog van eiser en had verweerder het bezwaar van eiser gegrond moeten verklaren en de duur van de aansluitende uitkering van eiser overeenkomstig artikel 7, tweede lid, aanhef en onder e, van de WOPO moeten vaststellen.

4. Het beroep is gegrond en het bestreden besluit zal worden vernietigd. De rechtbank zal op hierna te melden wijze zelf in de zaak voorzien.

5. Omdat de rechtbank het beroep gegrond verklaart, bepaalt de rechtbank dat verweerder aan eiser het door hem betaalde griffierecht vergoedt.

6. De rechtbank veroordeelt verweerder in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1.470,- (1 punt voor het indienen van het bezwaarschrift, 1 punt voor het indienen van het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 490,- en wegingsfactor 1).

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- verklaart het bezwaar van eiser gegrond, herroept het primaire besluit voor zover dit ziet op de einddatum van de aansluitende uitkering van eiser en stelt die einddatum vast op 27 april 2020;
- bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit;
- bepaalt dat verweerder aan eiser het betaalde griffierecht van € 165,- vergoedt;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag van € 1.470,-.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M. Munsterman, voorzitter, en mr. M.C. Woudstra en mr. A.G. van Malenstein, leden, in aanwezigheid van mr. M.J.F.J. van Beek, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 1 september 2015.

De griffier is buiten staat te ondertekenen.

griffier

voorzitter

De griffier is niet in staat deze uitspraak mede te ondertekenen.

Afschrift verzonden aan partijen op: - 1 SEP 2015

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Centrale Raad van Beroep.

